

er et særlig stærkt Ministerium, i Modsætning til dets nærmeste Forgængere, og at dets Opgave er at vise, at det kan hævde Administrationens Myndighed, sætte Folketinget Stølen for Døren, ikke taale noget Overgreb eller Indgreb paa Administrationens Omraade. Dette kunde, om ikke forklare, saa dog antyde en Mangel paa Villie til at svare. Men paa den anden Side have vi i det allerede forløbne Aar set saa mange Vidnesbyrd om, at Ministeriet i alt Fald ikke endnu har erhvervet sig nogen meget indgaaende administrativ Øvelse, saa dette kunde tjene til Forklaring af, at den ærede Minister maaske ikke ganske var paa det rene med, hvad han skulde svare. Sagen stod for mig den Gang som noget uklar, og den er det endnu. Thi at det virkelig skulde være saaledes — uagtet det synes at være saa — at den ærede Minister ikke vil give de Oplysninger, som ere nødvendige for at begrunde de Forslag, han selv stiller, forekommer mig, hvis det er Alvor, at være en Alvor, der er næsten for komisk.

Med Hensyn til Vicekonsulatposten i New York er Forholdet dette. Der findes paa Finansloven i alt Bevillinger til 4 lønnede Vicekonsuler. De to af disse ere bundne til bestemte Pladser, nemlig London og New Orleans, medens de to andre staa, som det hedder, „til Disposition“, det vil sige, at Ministeren ikke er bunden til at benytte Pengene til at ansætte de paa-gældende Vicekonsuler paa visse bestemte Pladser, men at han staaer mer eller mindre frit i Henseende til Valget af, hvor han vil ansætte dem. Oprindelsen til denne Ordning er denne. Hjemmelen for Oprettelse af lønnede Konsulater er given ved Konsulatloven af 14de April 1893 og den senere Tillægslov af 31te Januar 1896. Disse Love fastsætte de mere almindelige Regler for Oprettelsen af lønnede Konsulater, de give almindelige Principper, de ledende Grundtræk, men de indeholde intet om Oprettelsen af de enkelte bestemte Poster, hvilket forbeholdtes til senere Afgørelse enten paa Finansloven eller, hvis det maatte foretrækkes, paa særlig Lov. De første lønnede Poster bleve derefter oprettede ved Finansloven for 1896—97, altsaa for 5 Aar siden. Det bestemtes da

at oprette to lønnede Chefsposter, nemlig i Gøteborg og Shanghai, og 4 Vicekonsulater, et i London, et i New Orleans, et i Rio og et til Disposition. Motiveringen for denne sidste Bevilling var den, at da Sagen var ganske ny, og man ikke ret paa Forhaand kunde sige med Sikkerhed, hvor det vilde være hensigtsmæssigt at anbringe lønnede Vicekonsuler, var det ønskeligt at give Udenrigsministeren nogen Frihed i hans Dispositioner, saaledes at han efter nærmere Undersøgelse kunde vælge den Plads, som fandtes egnet til at være Sæde for den fjerde Vicekonsul. Dette blev vedtaget af Rigsdagen. Det næste Aar, altsaa i Samlingen 1896—97, nu for 4 Aar siden, kom Udenrigsministeren og forlangte yderligere en lønnet Vicekonsul i Buenos Ayres. Dette vilde Rigsdagen ikke gaa ind paa, blandt andet fordi de Lønninger, som vare bevilgede Aaret forud, havde vist sig endnu ikke alle at have fundet Anvendelse. Udenrigsministeren sagde da, at Posten i Rio, som Aaret forud var bevilget, fandt han det rettest ikke at besætte, og henstillede, om vi i Stedet derfor vilde bevilge ham endnu et Vicekonsulat til Disposition, saaledes at han fik Valget mellem, om han vilde ansætte den ny Mand i Rio eller i Buenos Ayres. Dette gik vi ind paa, og Ordføreren — det var mig selv — udtalte den Gang, at det maaske var værd at overveje, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at oprette et Slags flyvende Korps af Vicekonsuler; man skulde dertil søge at finde særlig duelige og kommercielt uddannede Folk, der som en Slags Agenter kunde sendes efter Omstændighederne det ene eller det andet Sted hen for at undersøge Forholdene, at foretage Undersøgelser og muligvis hjælpe til at indlede kommercielle Forbindelser med handlende herhjemme. Noget saadant vilde være ikke uden Forbillede andetsteds; det har i alt Fald tidligere været et Led i det belgiske Konsulatvæsen, og jeg tror, det er det endnu. — I Løbet af 1897 bleve saa disse to Lønninger, der stode til Disposition, bragt til Anvendelse; der ansattes to Mand, den ene i Buenos-Ayres, den anden i Chikago. Siden da have de siddet urokket paa disse Pladser, indtil nu i afvigte Sommer, da Vicekonsulen i Chikago blev kaldet til New